

104693

Förste läresetting i N. S. foredragsring.

Innledning.

N. S.-parolen må være til sine medlemmer. Sök alltid å agitere for N. S. Grip alle anledninger til å fortelle våre medmennsker hvad N. S. er og hvad vi vil.

Husk det er ikke bare vår sak, men Fedrelandets, vårt folks, og vår fremtids sak. Altså en stor sak, og en stor sak krever store menn. Mennsom kan kaste sig inn i agitasjonen såvel fra talerstolen som fra sin plass i salen, eller på gaten i små klikker. Et godt muntlig forsvar kan ofte være bedre enn et fysisk. En opagitert hop kan bli slått tilbake med ord. Foreksempel: Blir en N. S.-mann angrepet av 10, hjelper ikke krefter å den grad som gode ord og forsök på å få istand en diskusjon. Dette vil oftest føre til at de glemmer å angripe da de blir optatt med å svare. Resultatet kan bli at de 10 splittes og optar diskusjonen sig imellöm.

Men for å føre en diskusjon kreves der mot (frimodighet), ^x Kunn-
skap om N. S. (og spesielt ^{der} kjenne motstanderens svake punkter politisk.)
Klökhet og slagferdighet, og dette kan læres.

Derfor har vi dannet foredragsringen. Elevene skal selv holde foredrag, ved siden av at der en gang imellom kommer spesielle foredragsholdere. Alle elevene må være forberedt til å holde et foredrag da de kanskje ikke selv på forhånd får vite når det skal holdes. (Det kan skje på opfordring,) derfor vær rustet,

Dessuten må elever av ringen være rustet til å reise til andre foredragsringer, som vil bli stiftet i alle byer, for på den ^{mat} å bytte elever for en aften. Dette vil være friskt for ringen, og gi trening i å tale for annet publikum.

I foredragsringen er det ikke tillatt å kritisere N.S. , kun å utrede det, som ^{det} ~~er~~ er. Er det noget å kritisere, husk det hörer annet sted hjemme enn blant elever.

Handwritten signature

Til Foredragsringen.

Medlemsfeller, N. S.-folk, ~~valgte~~.

1. En mann med alle verdens teorier - det er ikke derfor sikkert at han kan holde et foredrag. Han vet ganske grundig hvordan det skal gjøres, men kan ikke selv holde det da han ikke selv er scenevant. Første betingelse er trening - trening til å stå å se inn i en menneskemaske uten at det avbryter ens hjerne og lammer ens tunge. Altså holde hodet klart og i kontakt med tungen. *den helt scenevant.*
2. Første gang en holder et foredrag, kan en ikke få øinene til å feste sig på et bestemt ansikt - alt virker som i tåke. Dette forsvinner efter som treningen kommer til.
3. Nervøsitet før et foredrag behøver ikke å ha nogen innflydelse på foredraget. Tvertimot, det kan bidra til at det blir fyldigere og mere åndsfullt. De nervøse hester løper alltid best.
4. Et middel jeg benytter er - når jeg kommer op på talerstolen og jeg føler mig urolig, er å stå stille i et eller to sekunder før talen, og forsøker å få øinene til å feste sig ved et bestemt punkt, eller et bestemt ansikt. Dette er beroende ligende og jeg virker i mig selv helt naturlig. Det er selvfølgelig helt individuelt. Hvorvidt jeg er det eller ikke får tilhørerne selv bestemme.
5. En taler bör begynne rolig så at tilhørerne får det inntrykk at det han sier er vel overveiet og uttenkt. Efterpå kan han godt kjøre på litt, eftersom taleren skjønner at han har tilhørerne med sig.
6. Det er av betydning å legge merke til hvordan hvert ord blir mottatt av tilhørerne, og således markere talen slik at denne får tilhørerne interessert.
7. Inntrykket taleren må gi er ikke at han står der for sin egen skyld men for tilhørernes.
8. Har taleren opnådd å rive tilhørerne til sig, da er det utenkelig hvad en tilhørerskare kan sluke.
9. Derfor er det av største betydning for taleren og for den sak han taler at han river hele massen med sig - ja så å si hypnotiserer dem.
10. Det viktigste ved en tale er den ånd den blir fremført i,

samt talerens mimikk.

11. En god tale kan være ödelagt med en dårlig betoning - ja til og med virkr trettende på en forsamling, og så og si dysse disse i sövn . Dette gir ^{dårlig} inspirasjon til taleren selv.
12. Det skader aldri en tale om den er krydret litt med humör. (Bruk ikke stygge ord eller banning) Det vekker bare interessen og tenner oppmerksomheten.
13. En taler börr söke å finne ord til aplaus. Det er opvekkende og markerer tilhörerens begeistring.
14. Husk den samme tale må ikke benyttes uforandret flere gange, selv om det er for et annet publikum. En tale k a n bli slitt. Den kan godt sammenlignes med ^{et} hus. Det må kittes males og tilsettes med nye friske farver.
15. Taletiden er helt individuell. En lang tale kan virke kort, en kort tale kan virke lang, og taleren må se dette på tilhörerne, og passe på å slutte i den gunstige tid, da det ~~det~~ ellers kan ödelegge det gode som er sådd för.
~~Parole og slott~~ talerens parole må være: ' V i n ' n ' först tilhörerne. Da kan de behandles.
17. Et manuskript vil virke beroligende, selv om man ikke benytter det. Mussolini er en korttaler - enten han er det av tidshensyn eller det er for at tilhörerne selv skal utrede den tekst han i få ord slynger ut til dem. Hans tale ved et krigsskibs stabelavlöpning var kort og godt noe lignende dette: ROMERE, vi skal vise verden at vi rustet; ikke fordi vi vil ha krig, men fordi vi vil ha fred.
La fantasien tale. Tenk på Japan og Kina, hvis Kina var tilsvarende rustet som ^{Japan} Kina, hadde den ikke hat krig, men fred, osv.
18. Det er av stor betydning at taleren er oplagt. Han må ikke være for mett, slik at han föler sig uvel. Helst spise to timer för foredraget. Det er av like stor betyning for ham, som for en idrettsmann, at han er oplagt.

19. Tal bydelig y Part rolig.